

ABSTRAKT

Cílem této bakalářské práce je odhalit a popsat, do jaké míry nerodilí mluvčí angličtiny s různými mateřskými jazyky používají slabé formy gramatických slov, konkrétně předložek. Teoretická část popisuje samohláskovou redukci a její význam pro rytmus v anglické větě. Následně je na tento koncept nahlíženo perspektivou Lingua Franca Core a jejím přístupem k výuce samohláskové redukce. Praktická část obsahuje analýzu nahrávek z korpusu nerodilých mluvčích angličtiny L2-ARCTIC, která popisuje, jestli a do jaké míry vybraní mluvčí arabštiny, hindštiny, korejštiny, mandarínské čínštiny, španělštiny a vietnamštiny redukují předložky v kanonicky slabých pozicích. Pozornost je věnována kvalitě a kvantitě samohlásek v předložkách s ohledem na výskyt na začátku či uprostřed věty. Průměrné trvání samohlásek v daných předložkách jsou porovnány s poměrnou délkou trvání u samohlásek pro standardní britskou angličtinu.

KLÍČOVÁ SLOVA

ELF, předložky, poměrná délka samohlásek, samohlásková redukce, schwa, slabé formy